

تأثیر درمان راه حل محور بر گذشت بین فردی و تعارضات زناشویی در زوجین متقاضی طلاق مراجعه کننده به مرکز مشاوره دل آرام شهرستان قائمیه

خدیجه زارع^۱، تورج دالکی^۲، بهرام بابایی زاده^۳

^۱ کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت، مرودشت، ایران

^۲ دکتری حقوق کیفری و جرم‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات یاسوج، یاسوج، ایران

^۳ کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

چکیده

هدف از پژوهش حاضر بررسی تأثیر درمان راه حل محور بر گذشت بین فردی و تعارضات زناشویی در زوجین متقاضی طلاق مراجعه کننده به مرکز مشاوره دل آرام شهرستان قائمیه بود. روش پژوهش از نوع پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه کنترل بود. نمونه پژوهش شامل ۲۰ (۱۰ زوج در گروه آزمایش و ۱۰ زوج در گروه کنترل) از زوجین متقاضی طلاق بود که به صورت نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند و به ابزارهای پژوهش که عبارت بودند از پرسشنامه گذشت بین فردی احتشام‌زاده (۱۳۸۸) و پرسشنامه تعارضات زناشویی براتی و ثنایی ذاکر (۱۳۷۵) پاسخ دادند. برای تحلیل داده‌ها از روش تحلیل کواریانس (مانکوا و آنکوا) استفاده شد. نتایج حاصل از تحلیل داده‌ها نشان داد، درمان راه حل محور باعث افزایش گذشت بین فردی زوجین متقاضی طلاق گروه آزمایش در مقایسه با گروه کنترل می‌شود و درمان راه حل محور باعث کاهش تعارضات زناشویی زوجین متقاضی طلاق گروه آزمایش در مقایسه با گروه کنترل می‌شود.

واژه‌های کلیدی: درمان راه حل محور، گذشت بین فردی، تعارضات زناشویی

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۴، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۷، صفحات ۲۴۵-۲۵۳